

Молитва закоханих

Редьярд Кіплінг

Сірі очі – мокрий пірс,
Злива в море сльози ллє
І шепоче пінний вир,
Що кипить за кораблем.
Що надія й віра нам? –
Щонайвища з молитов:
Все тече, усе мина,
Незнищима лиш любов.

Чорні очі – ночі мла,
Пінне море зусібіч.
У руках тремтить штурвал
І шепоче поруч ніч...
Миготять з небес зірки,
Дослухаючись немов,
У старі, як світ, рядки:
Незнищима лиш любов.

Карі очі – пил степів,
Червню жар і сизий дим...
Ген там вітер полетів –
Дужі коні вслід за ним.
І вистукує в серцях
Древню пісню наша кров:
Є початок у кінця –
Незнищима лиш любов.

Сині очі – Сильми схил
Сяйвом місяця проріс.
Лине вальс на вітрі крил
З гір до Бенмору і скрізь...
"Мейбл", "прощайте", "офіцер",
Чар вина і гул розмов.
Щирість – найстрогіший ценз:
Незнищима лиш любов.

Кожен раз, коли кохав,

Без жалю і каяття,
Відчайдушно й вперто грав
Із Любов'ю на життя.
Зарікався вже не раз,
Та в очах щоразу в'яз...
Заспіваю скоро знов
Щонайвищу з молитов –
Незницима лиш любов!

Переклад В. Чернишенко